

NIEUWSBRIEF ROZENVRIENDEN

september-oktober 2019

Beste rozenvrienden,

Eindelijk regen, dit is een geschenk voor onze tuin die haast uitgedroogd was. Dit is echt nodig om weer wat groei te krijgen in onze tuin, zodat onze verwachting om weer mooie bloemen te zien in oktober en november wel zal uitkomen. De extreme droogte had gevolgen bij de rozenkeuringen die later in de zomer plaatsvonden. Hierover kan je meer lezen in ons verslag over de keuring in Le Rœulx. Verder kan je ook reflecties over de keuring in Kortrijk lezen. Een maand geleden overleed Sam McGredy IV. Hij woonde in Nieuw-Zeeland, maar veel van zijn rozen zijn ook bij ons bekend. We blikken even terug op zijn realisaties. We maakten ons tijdens deze zomer veel zorgen over de droogte. Onze rozen deden het nog redelijk goed. Maar hoeveel water hebben onze rozen nodig? Een recent artikel van de Amerikaanse Rozenvereniging geeft ons hierover raad. Op 23 september werden de ADR-rozen voor 2019 geselecteerd, maar op de websites van de gelukkige bedrijven kan je al de eerste informatie hierover lezen. Hieraan wijden we zeker een extra nieuwsbrief. Alvast wens ik je veel leesplezier met deze.

Jos

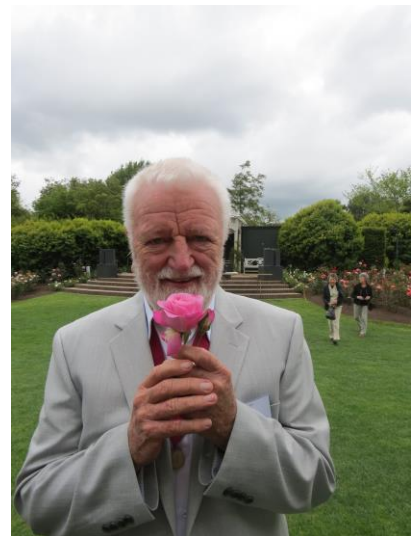
Sam McGredy IV

Op 25 augustus 2019 overleed thuis in Auckland, Nieuw-Zeeland, Sam McGredy. Hij is 87 jaar geworden. Hij werd geboren in 1932 in Portadown, Noord-Ierland. Hij was slechts twee jaar toen zijn vader overleed en hij erfgenaam werd van de rozenkwekerij, opgericht door zijn grootvader in 1880.

In 1972 emigreerden Sam en zijn familie naar Nieuw-Zeeland waar zij de familietraditie van het kweken van rozen voortzetten. Vanaf 1900 behaalde de familie successen met elegante schoonheden als 'Lady Alice Stanley' (1909) en 'Mrs Herbert Stevens' (1910); fraaie rode rozen 'Victory' (1920) en 'Lord Charlemont' (1922) afgewisseld met subtiele noviteiten als 'Grey Pearl' (1945).

In 1953, nadat Sam McGredy IV de zaak overnam, volgden er felgekleurde theehybriden zoals 'Piccadilly' (1960) en 'Uncle Walter' (1963). Maar kleurrijke floribundarozen waren zijn specialiteit: 'Yellowhammer' (1956), 'Evelyn Fison' en 'Paddy McGredy' in 1962, 'Courvoiser' (1970) en 'Mary Summer' (1976).

Ook veredelde hij doorbloeiende klimrozen: 'Schoolgirl' (1964), 'Händel' (1965), 'Swan Lake' (1968) en 'Dublin Bay' (1974). Door te kruisen met de egelantierhybride 'Frühlingsmorgen' creëerde hij een reeks 'hand painted' rozen met witgemarmerde strepen en vlekken tegen een rode achtergrond: 'Picasso' (1971), 'Matangi' (1974), 'Regensberg' (1979) en 'Sue Lawley' (1980). Gelijkaardig waren ook miniatuur- en patio-rozen 'Little Artist' (1982)

Vlnr: 'Arthur Bell', 'Dublin Bay' en 'Sexy Rexy'

NIEUWSBRIEF ROZENVRIENDEN

september-oktober 2019

en 'Hurdy Gurdy' (1986).

Daarnaast veredelde Sam McGredy IV ook een groot aantal theehybriden en grandiflora's die vooral in de USA succes hadden: de heldergele 'Jan Spek' (1986), 'Auckland Metro' (1987), 'Penthouse' (1987), 'Mount Hood' (1988) en 'New Zealand' (1989), de oranje met gele, tweekleurige 'Today' (1990), de sierlijke 'Paddy Stephens' (1991), 'Kathryn McGredy' (1995) en 'Tropical Sunset' (1998).

Op zijn hoogtepunt werden er op de kwekerij met 160 personeelsleden een miljoen rozen verhandeld. In 1991 veredelde Sam McGredy voor het laatst rozen (bron : HMFroses). Op HMFroses zijn 824 rozen vermeld bij Sam McGredy IV, waaronder een paar die ook gekend zijn bij ons en/of bij ons een herinnering oproepen: 'Bantry Bay' (1960), 'Eye Paint' (1969), 'Gorbachev' (1985), 'Hot Lips' (1989), 'Papageno' (1982), 'Santa Catalina' (1961), 'Sexy Remy' (1978).

Roger Willeghems

Succesvolle rozenkeuring en Rozenfeest 2019 te Kortrijk

De Internationale rozentuinen van Kasteel 't Hooghe te Kortrijk kennen de laatste jaren een ware gedaanteverandering. Na de volledige heraanleg van deze tuinen vanaf 2004 zijn de renovatiewerken aan het kasteelgebouw nu beëindigd en ook de omgevingswerken rond het kasteel werden nu afgerond. Na de rozenkeuring door een internationale jury op 28.06.2019 was er opnieuw een succesvol Rozenfeest op zondag 30.06.2019.

Internationale rozenkeuring Kortrijk

De Vlaamse proeftuin voor nieuwe rozen is sedert 1959 gesitueerd in de gerenoveerde tuinen van Kasteel 't Hooghe. In totaal 99 nieuwigheden uit 5 landen werden dit jaar in Kortrijk gekeurd. De Permanente jury beoordeelde gedurende 2 jaar deze nieuwe rozen afkomstig van 13 veredelaars uit 5 Europese landen (België, Denemarken, Duitsland, Frankrijk en Nederland). Dit jaar was er een grote belangstelling om de nieuwe rozen te keuren. Een internationale groep van 40 groen- en rozendeskundigen was present op 28.06 voor de eindjurering, dit jaar onder voorzitterschap van Mireille Steil, voorzitter van de Luxemburgse rozenvereniging en

Internationale jury keurt de nieuwe rozen in de Proeftuin – Kortrijk 28.06.2019

ondervoorzitter van de World Federation of Rose Societies - sectie Europe. De jurering gebeurde onder de beste weersomstandigheden en de rozen stonden uitermate mooi in bloei. Belangrijk om weten is dat de rozen bij het beheer in de rozenproeftuin niet behandeld worden tegen ziekten. Er is door de veredelaars duidelijk gewerkt op ziekteresistentie en groeikracht. Wereldwijd blijft de interesse voor rozen groot. We noteren echter verschuivingen. Zo is er thans meer aandacht voor de geur van rozen, het beheer zonder biociden en de aandacht voor heesterrozen en botanische soorten. De recente publicatie 'Wilde rozen in het Zwin en de kustduinen' (2019, A. Zwaenepoel) wijst eveneens op de ecologische benadering van het rozengeslacht.

NIEUWSBRIEF ROZENVRIENDEN

september-oktober 2019

Goud en zilver voor de gehonoreerde rozen 2019

Uiteindelijk werden de *Gouden Roos Kortrijk 2019* en de Gouden en Zilveren medailles geselecteerd. De Gouden Roos Kortrijk 2019 ging naar een rode floribundarooos met 76,58 % in perk 206 van de Duitse veredelaar Tantau (codenummer: RT 13621). De Gouden medailles gingen naar de veredelaars André Ève, Kordes, Meiland international en De Ruiters-Boot & Dart. De zilveren medailles gingen naar Kordes, André Ève, Poulsen en VIVA International. De prijzen voor de best geurende rozen gingen naar J.D. Maarse, Eve André, Kordes en Poulsen.

In de demotuinen van het Kortrijkse rozenpark kan je een zeer groot assortiment rozen bewonderen die geplant staan in combinaties met vaste planten, heesters en bomen. De rozentuinen zijn zeer intensief onderhouden en getuigen van een hoogstaande hovenierskunst. Het park is geheel het jaar gratis toegankelijk. Een gratis Bezoekersgids van de rozentuinen is permanent beschikbaar. Het tweejaarlijkse rozenfeest op 30.06 was een succes met meer dan 2000 bezoekers.

www.rozentuinkortrijk.be

Internationale rozentuin Kortrijk, Doorniksesteenweg 2018 te 8500 Kortrijk.

Vandromme Dirk – secretaris Koninklijke Hofbouwmij. Sint-Fiacre

Les Roses Nouvelles du Rœulx: 56ste Internationale Koninklijke Wedstrijd voor rozen.

Van 5 tot 8 september vond de jaarlijkse wedstrijd voor nieuwe rozen in Le Rœulx plaats. De honderd leden van de internationale jury, voorgezeten door Yves Piaget, beoordeelden de rozen op vrijdagmorgen 6 september. Yves Piaget is bekend van de luxe uurwerken en de innovatieve mechanismen ervan, maar hij is ook een gepassioneerd rozenliefhebber. 34 veredelaars uit 12 landen hadden twee jaar geleden 141 cultivars ingediend. Door de droogte en de verschroeiende temperaturen waren een aantal rozenstruiken van slechte kwaliteit. Deze werden natuurlijk niet bekeken. Dit is natuurlijk spijtig voor de veredelaars die deze rozen hebben ingediend, maar de permanente jury, voorgezeten door Jean-Jacques Clautriaux, heeft de voorbije twee jaar alle rozen geëvalueerd. En hun resultaten tellen voor 70% mee in de eindbeoordeling. We startten bij grijs weer, maar naarmate de morgen vorderde werd het warmer en warmde de zon de bloemen op. Die gaven dan eindelijk tegen de middag hun geur vrij. Door deze extreme weersomstandigheden behaalden de rozen geen hoge scores: er waren slechts twee rozen die 75 % behaalden. Ze verdienden elk een Gouden Medaille: de bodembedekker BR1336-9 van Marco Braun en de trosroos 'Coral Lions-Rose' van Kordes (foto hierboven: Kordes Rosen). Deze laatste roos won ook de prijs van het publiek. Zilveren medailles waren ook voor een persicahybride van Interplant, 'INT

NIEUWSBRIEF ROZENVRIENDEN

september-oktober 2019

B0699-14' en een bodembedekker van Emiel Keiren 'LAKsomroz'. Verder waren er talrijke certificaten van verdienste, onder andere voor Martin Vissers met de miniatuurroos 'Lady Pinky' en de heester 'Taranis'. 'Lady Pinky' won dit jaar ook in Baden-Baden de ereprijs van de GDR, de Duitse rozenvereniging, meer lees je hierover in de nieuwsbrief van juni-juli. 'Peach Melba' (Kordes), die in Kortrijk een zilveren medaille won, verkreeg hier een eervolle vermelding. Gezien de uitzonderlijke weersomstandigheden is het behalen van een resultaat tussen 65 % en 70 % al een hele prestatie. Als meest geurige roos werd 'Île de Fleurs' geselecteerd. Deze recent uitgebrachte heesterroos van Kordes, wordt 1,2 m hoog en heeft purperrode bloemen. Deze roos verkreeg in 2018 het ADR-kenmerk. Meer over deze roos vind je op de website www.rosen.de van Kordes of de site www.adr-rose.de.

Water voor rozen

De juiste hoeveelheid

Rozen hebben net als alle planten water nodig om te leven en te groeien. Water vult de plantencellen zodat ze strak opgevuld zijn waardoor de plant goed rechtop staat. Water is nodig voor de voeding van de plant via fotosynthese. Water koelt de bladeren van de plant en verdampt via het bladoppervlak; dit is het proces van transpiratie. Als er niet genoeg water beschikbaar is, zal de roos vechten om te overleven en is ze vatbaarder voor ziekten. De roos ziet er dan armoedig en slap uit en zal niet de mooie bloemen geven waar de rozenkwekers naar verlangen.

Rozen kunnen net zoals elke andere plant te veel bewaterd worden. Te veel water is een algemene oorzaak van plantensterfte. Het doet de plant verdrinken waardoor ze niet meer kan ademen. Ironisch genoeg is een verdroorde roos mogelijk een teken dat er te veel water is gegeven, en dit is exact hetzelfde beeld als wanneer er een tekort aan water is. Een verdrongen plant kan gele of uitgedroogde bladeren hebben omdat haar vermogen tot het realiseren van de fotosynthese en transpiratie afgeremd wordt. Langdurige overbewatering kan leiden tot wortelziekte.

Hoeveel water is genoeg om een gezonde plant te behouden? Dit is een gecompliceerde vraag en het antwoord hangt af van verschillende factoren.

Het bodemtype is een sleutelfactor voor de bewatering

Sommige bodemtypes zoals zanderige grond laten irrigatie en regenwater te snel passeren en hebben weinig capaciteit om het water bij te houden. Andere, zoals kleigrond, hebben een zeer traag watertransport en hebben daarom een grote capaciteit om het water bij te houden. Deze beide dingen kunnen resulteren in het verdrinken van de roos. De capaciteit om het water bij te houden is het vermogen van de bodem om water vast te houden zodat het een adequate drainage oplevert. Om het waterhoudend vermogen te testen kunnen we het volgende doen.

Maak gaten in de bodem van een plantenbak en vul ze met grond. Geef water tot het uit de bodem komt en wacht tot het uitlopen stopt. De grond in de bak is nu op zijn maximale capaciteit van waterbehoud.

Een standaardtest om het waterhoudend vermogen van de bodem te bepalen is om een gat te graven van ongeveer 30 cm diep en 30 cm breed. Vul het met water en laat dit water dan weglopen. Vul het gat onmiddellijk opnieuw met water. Nu check je elke 15 minuten het waterniveau in cm en schrijf de niveauwijziging op. Doe dit tot het water weg is. Vermenigvuldig telkens met 4 om het gemiddelde per uur te berekenen. Het resultaat is de gemiddelde drainage in cm per uur. Als de bodem minder dan 2,5 cm drainage heeft per uur, kan de grond lange

NIEUWSBRIEF ROZENVRIENDEN

september-oktober 2019

tijd vochtig blijven. Voor deze bodems zijn de hoeveelheid water en de timing van het water geven cruciaal om het verdrinken van de plant te vermijden.

Rozenkwekers moeten rekening houden met:

- Bodemtype
- Klimaat
- Drainage

Een drainage tussen 2,5 en 15 cm per uur heeft de voorkeur

Bodems die sneller van 15 cm per uur draineren hebben frequenter watertoegiften nodig om voldoende water te kunnen vasthouden in de wortelzone. Bodemtypes kunnen variëren van klei, wat traag draineert, tot grind dat extreem snel draineert. Als je de drainage van de bodem hebt getest en ontdekt hebt dat het een trage drainagegrond is, wees dan voorzichtig met de wijzigingen die je gaat aanbrengen. Rozenliefhebbers maken soms de fout om een put te graven in een te traag drainerende bodem en om dan met verbeterde grond, zoals veenmos of ander organisch materiaal, de put te vullen. Het resultaat zal zijn dat het aangegoten water of het regenwater zal blijven staan in die put, waardoor zo de plant uiteindelijk zal verdrinken.

Als de bodem extreem snel draineert, zal de toevoeging van grond bovenaan ervoor zorgen dat er meer water vastgehouden wordt. Bodembedekking met organische materie (schors of andere mulch) zal ook het waterhoudend vermogen bevorderen. Hoe dan ook zal deze organische materie na verloop van tijd vergaan en opnieuw moeten aangevuld worden.

Commerciële landbouwbedrijven verbeteren zelden de bodem bij het planten van bomen of wijnstokken. Zij graven enkel een gat en hergebruiken dezelfde grond bij het planten. Bij het planten van rozen kun je best de grote stenen en niet gecomposteerde materie, zoals bijvoorbeeld wortels, verwijderen. Maar hergebruik wel de grond die uit het gat komt. Voeg geen verbeteraars toe, tenzij het vereist is om het water vast te houden. Voor bijkomende informatie zie: <https://puyallup.wsu.edu/wp-content/uploads/sites/403/2015/03/soil-amendments.pdf> .

De factor klimaat bij bewatering

Als de luchttemperatuur hoger is, gebruiken rozen meer water om via de verdamping de plant af te koelen. De wind zal er ook de oorzaak van zijn dat de roos meer water gebruikt want de bladeren verdampen hierdoor sneller water. De plant droogt uit. Dit probleem kan meer voorkomen bij droge winterse wind. Veel rozensoorten slapen niet in de winter maar vertragen hun groei. Deze rozen hebben nog altijd water nodig in de winter, hoewel minder.

Zon en schaduw zullen eveneens een invloed hebben op het waterverbruik, net zoals de hoeveelheid regen. Wil je de hoeveelheid regen kennen, dan kan je een regenmeter installeren. De grond zal meestal onvoldoende vochtig zijn, tenzij het minder dan 2,5 cm regent gedurende het groeiseizoen. Dit is ontoereikend voor gezonde rozen. Er zijn nog meer factoren die invloed hebben op het watergebruik, maar voor de gewone tuinier kunnen die genegeerd worden.

Lijkt het bovenstaande erg gecompliceerd? Ja, vooral omdat tuinen verschillende klimaten kunnen hebben (microklimaten) en omdat de verschillende bodemtypes allemaal een andere hoeveelheid water vereisen. Gelukkig, tenzij je in je tuin met extremen afreken (kleigrond in één deel en zandgrond in een ander deel) volstaat een gemiddelde hoeveelheid water zodat in alle delen van de tuin de planten gezond blijven.

NIEUWSBRIEF ROZENVRIENDEN

september-oktober 2019

Opmerkingen bij het water geven

De wortels van de planten groeien naar het water toe. Een dieper wortelsysteem is een meerwaarde omdat het minder vatbaar is voor de effecten van droogte en ziekte. Stevige rozen kunnen wortels hebben die dieper gaan dan 50 cm. Opdat het water deze diepte bereikt, is een voldoende bevloeiingstijd vereist. Tenzij de bodem zanderig is, komt dit neer op een kleine en trage watertoegift. Daarom is druppelirrigatie excellent omdat zo voorzien kan worden in een trage, gecontroleerde toevoer van water. Pas geplante of pas verplante rozen hebben meer water nodig omdat hun wortelsysteem nog niet uitgegroeid of hersteld is. Hoe minder het wortelsysteem is uitgegroeid, des te frequenter dient er water gegeven te worden. Snelle lente- en zomergroei en rozen in bloei vragen meer water. Dit betekent dus vaker water geven. Rozen hebben water nodig zolang ze actief groeien. Blijf nagaan of de rozen voldoende water hebben tot in de herfst wanneer de groei tempert. Moderne rozen gaan niet echt in rust maar ze beginnen in de herfst aan een minder actieve periode, behalve hun wortelsysteem want dat blijft heel de winter groeien. Rozen die goed vochtig zijn voor deze rusttijd, zijn het best in staat weerstand te bieden aan de strenge winters. Rozen die niet in een rust gaan, kunnen extra water nodig hebben aan om een droge winter te doorstaan. Als je rozen gaat sproeien of bemesten, geef ze dan een dag of zo ervoor water want sproei- en meststoffen kunnen een plant uitdrogen.

Hoeveel water is genoeg?

Een berekening van een verstandige watergift kan gemaakt worden op basis van het bodemtype, de drainage, de ligging en het weer. Men kan de vocht diepte van de grond bepalen. Bij volgroeide rozen meet je ongeveer 30 cm van de stam met een stalen staafje. Hoe dieper je dit in de grond kan duwen, hoe dieper die goed vochtig is. Ideaal gezien zou je met de peilstok zo diep moeten kunnen gaan als de wortels groeien.

Moderne rozen, die goed uitgegroeid zijn, moeten bij matige temperatuur niet zo dikwijls en zo langdurig bevoeid worden. Inheemse en volgroeide rozen doen het voor een lange periode zeer goed zonder bijgeven van water. Zij hebben diepe wortels en zijn aangepast aan variabele watercapaciteit en groeicondities. Na verloop van tijd zullen de tuiniers hun bodemtypes kennen en een "gevoel" ontwikkelen voor de hoeveelheid en de frequentie van de watertoegift.

Rozen in potten en bakken.

Als je plant in potten of bakken zijn er andere opties beschikbaar dan bij rozen die in vaste grond staan. Als containers en terrastuinen correct ontworpen zijn, zullen ze een excellente drainage hebben. De grond kan samengesteld worden voor de specifieke noden van de plant. Terras- en potgrond hebben een typische samenstelling van zand, potgrond en organische materie wat resulteert in een goede bodemkwaliteit, een goed vochtbehoud en een goede drainage.

Bloembakken hebben hoe dan ook geen grote hoeveelheid grond en bijgevolg is hun capaciteit om water vast te houden erg beperkt. Bijgevolg hebben rozen in potten veel frequenter extra water nodig dan planten in de volle grond. Als je plastic containers gebruikt en hun kleur is niet wit, wordt er geadviseerd ze wit te schilderen om het effect van de zonnewarmte op de pot te verminderen. Dit kan immers leiden tot oververhitting van de wortels.

Om er zeker van te zijn dat er een behoorlijke afwatering is voor de potplant, is het cruciaal om een correct type potgrond te hebben dat zowel drainage als waterbehoud toelaat. Geef genoeg water totdat het over de rand loopt. Als het water niet meer wegloopt, heeft de bodem de maximale capaciteit van het vasthouden van het water bereikt. Verzeker je ervan dat de pot gaten heeft zodat het overtollige water kan weglopen.

Voor terrastuintjes, graaf je best een beetje grond uit om te peilen naar het vochtgehalte. We willen een vochtige maar geen klamme grond. Neem een bodemstaal en knijp het uit. Tenzij bij zware klei, zal vochtige tuingrond die samengedrukt wordt, niet uiteenvallen als je de druk loslaat. Water kan niet samengedrukt worden en druppelt weg en de grond blijft in een balletje als je de druk loslaat.

NIEUWSBRIEF ROZENVRIENDEN

september-oktober 2019

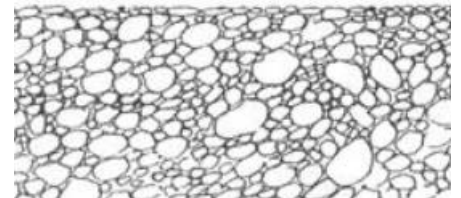
Er zijn verschillende types van elektronische en mechanische bodempeilers waarop je de overeenstemmende grondvochtigheid kan aflezen. Als je deze gebruikt, vergelijk de metingen dan met een bodemproef of een visuele inspectie totdat je erop vertrouwt dat de metingen correct zijn.

Om de verdamping en de afkoeling van de bodem te voorkomen, voeg je best een laagje compost of mulch toe rond de plant. Het is belangrijk dat het toegevoegd materiaal de grond na verloop van tijd niet doet samenklitten, want dat zou een belemmering van de waterinsijpeling voor gevolg hebben.

Waar en hoe geven we water?

Water kan gegeven worden met de sproeier, de tuinslang of een druppeldarm. Men kan langs boven water geven of aan de voet van de plant. Voor rozen is de beste methode deze waarmee er geen water op de bladeren komt. Rozen houden er niet van om van bovenaf water te krijgen omdat dit schimmelziektes en vlekken op de bladeren en de bloemblaadjes kan veroorzaken. Water dat opspat van de grond kan de sporen van sterroetdauw verspreiden, die zich latent op de grond bevinden.

De beste methode om water te geven aan rozen is aan de basis, rond de stam maar niet ertegen. Geef water zover als de wortels zich uitstrekken. Overtuig je ervan dat de snelheid van de watergift traag genoeg is zodat het water tijd genoeg heeft om door de bodem te bewegen en er niet simpelweg over afloopt. Voor planten in volle grond zijn druppeldarm en mini sprinklers zeer effectief. Voor containers en terrastuintjes kunnen gieters met sproeikop gebruikt worden als het bodemtype een snelle doorlaatbaarheid heeft en dus watergift snel mag zijn.

Als de korrels van de grond te dicht op elkaar gepakt zijn, kan het water niet doorsijpelen

Als je water geeft aan terrastuinen of op onbegroeide plaatsen, hark dan de bovengrond eerst los zodat de capillaire waterwegen goed open zijn. Bodems kunnen ook samengeperst zijn of een korst gevormd hebben die waterdoorsijpeling verhindert bij snelle watergift. Deze samenperste korst moet doorbroken worden om een adequate watergift mogelijk te maken. Na het water geven kun je in de grond nameten of de grond zo vochtig is als je verwacht had.

De waterkwaliteit

Het laatste punt van belang is de waterkwaliteit. Kraantjeswater bevat chloor en andere chemicaliën. Een waterverzachter kan de concentratie van zout in het water verhogen. Deze dingen kunnen de gezondheid van de plant beïnvloeden.

Klinkt dit gecompliceerd? Misschien. Doet het er echt toe? Voor de meeste tuiniers niet. Als je je eigen watersysteem hebt en je experimenteert wat, zal na verloop van tijd het water geven een routine worden en iets wat je planten zullen appreciëren.

Tot slot, water speelt de allerbelangrijkste rol voor de gezondheid van de roos! De roos voorzien van de juiste hoeveelheid water zal voor een lange tijd zorgen voor een gezonde groei van de plant en voor een maximaal aantal lieflijke bloemen.

Bron: *American Rose*, (july/august 2019), Syd Gnesa, Assistant Editor, Rainy Rose Society

Vertaler: Berna Smets

Zie ook: <https://rozenvereniging.nl/rozen-water-geven-tijdens-zomerwarmte/>

NIEUWSBRIEF ROZENVRIENDEN

september-oktober 2019

Rozenjam / Rozenconfituur (gemakkelijk)

Ingrediënten:

- ✚ 75 g rozenblaadjes
- ✚ 300 ml water
- ✚ 15 ml citroensap
- ✚ 450 g geleisuiker

Stappen:

1. Breng het water aan de kook. Voeg de rozenblaadjes toe en laat 20 minuten heel zachtjes koken met het deksel op de pan. Laat het mengsel afkoelen.
Zeef de vloeistof met een neteldoek in een schone pan. (De blaadjes worden niet meer gebruikt.)
2. Breng het rozenwater aan de kook en voeg het citroensap en de geleisuiker toe. Laat de rozenjam als deze begint te borrelen nog 4 minuten doorkoken tot de jam de gewenste dikte heeft.
3. Schep de jam in gesteriliseerde jampotjes en sluit deze direct.
Zet de jampotjes omgekeerd op tafel om te laten afkoelen....

Tip: Voeg meer water toe als het water te hard gekookt heeft en er een brij ontstaat.

Bron: www.weckonline.eu

Berna

Verantwoordelijke uitgever: Jos Rogiers

Buiten de reeds vermelde auteurs, werkte aan deze nieuwsbrief mee: Gust